

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 15	Utgitt 22 april	1941
Innhold.		Side
Forordn.	om vern av den norske bokheimen	311
»	om forandringer i trafikkreglene	312
»	om tilføyelse til byplanvedtektene for arealet mellom Tjodolvsgt., St. Svithunsgt. og Mosvatnet, Stavanger	316
»	om forbud mot omsetning av visse slags helse-skadelig glass	316
»	om endring av lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vang, Hedmark fylke	317
»	om forbud mot omsetning m. v. av sild for strekningen Sør-Trøndelag—Rogaland	317
»	om Krigsskadetrygd for bygninger	317
»	om endringer i loven om ordning av visse jord-spørsmål	328
»	om jakt på rugde, tiur og orrhane våren 1941	329
»	om forbud mot å benytte fosformos til utryddelse av kråker	330
»	om forbud mot salg av nybakt brød og mot gris-ling av brød	330
»	om rasjonering og omsetning av sirup	331
»	om salg av tømmer av egen hogst m. v. fra Trond-Heims skoger i Bymarka	331
»	om drivgarn- og settegarnfisket i Drammensfjordens indre del	332
»	om tvangsavståing av hester til bruk i Finnmark fylke	332
»	om tillegg til helseforskriftene for Bergen	333
»	om rasjonering og omsetning av kraftfôr	333
»	om endringer i bestemmelsene om tilvirking m. v. av skotøy	334
»	om boraks til jordbruket	334
»	om iverksettelse for visse skattedistrikter av for-ordning av 20 januar 1941 om midlertidig tillegg til bestemmelsene om skatteplikt etter bosted	335
»	om forandringer i rasjoneringsforskriftene for kaffe og te	335

Forordning om vern av den norske bok- 17 febr. heimen.

Med samtykke frå Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med heimel i § 3, 2dre leden, i Reichskommissars forordning 28 september 1940, og i samråd med den konstituerte statsråd for Politidepartementet vert dette fastsett:

§ 1. Bøker eller andre skrifter som skader den nasjonale og sosiale framgangen åt det norske folket om dei vert

17 febr. spreidde mellom ålmenta, kan kverrsetjast (beslaglegges) og dragast inn utan vederlag.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet gjer vedtak om slik kverrsetjing og inndraging som er nemnt i fyrste leden. Dei avgjerder departementet tek om at utbreiding av ei bok eller eit skrift mellom ålmenta vil skada interessene åt det norske folket, kan ikkje prøvast av domstolane.

Politiet sett kverrsetjinga i verk.

§ 2. Føresegnene i § 1 gjeld ikkje:

- a. Aviser og periodiske tidskrifter.
- b. Eksemplar av boka eller skriftet som er i privat eige og ikkje er tenkt utbreidde mellom ålmenta.
- c. Eksemplar som høyrer til offentlege bibliotek eller musé, når dei på fulltrygg måte vert serskilt utskilde i eiga avdeling og berre vert lånte ut til vitskapeleg bruk.

§ 3. Kultur- og folkeopplysningsdepartementet kan til bruk for sitt arbeid med å fremja den norske bokheimen krevja å få avlevert utan vederlag opp til 3 eksemplar av kvart skrift som vert prenta her i riket.

Prentaren er ansvarleg for avleveringa.

§ 4. Den som prentar, gjev ut, handlar med eller på annan måte gjer tilgjengeleg for ålmenta bok eller anna skrift som Kultur- og folkeopplysningsdepartementet i samhøve med § 1 i forordninga har vedteke å kverrsetja eller draga inn, vert straffa med bøter. I serskilt grove tilfelle kan fengsel opp til 3 år nyttast.

Den som let vera å fylgja avleveringsplikta etter § 3 i forordninga vert straffa med bøter. Departementet kan leggja på den avleveringspliktige ei tvangsbót for kvar månad som går utan at han gjer skyldnaden sin. Bóta går til statskassa.

§ 5. Denne forordninga tek til å gjelda straks.

Oslo 17 februar 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

1 april. **Forordning.** (Arbeidsdepartementet.)

I de ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938 (jfr. forordning av 20 desember 1940) gitte trafikkregler gjøres følgende forandringer:

§ 7, punkt 1, skal heretter lyde:

1. Kjører skal ferdes til høyre på høyre side av veien unnatt når særlige forhold gjør det nødvendig å kjøre til venstre. På uoversiktlige veistreknninger skal det kjøres

så langt til høyre som mulig. Kjører med liten fart skal 1 april holde lengst mulig til høyre.

For syklistene gjelder som alminnelig regel at de skal kjøre enkeltvis etter hverandre. Utenfor byer og tettbygde strøk kan dog to syklistene kjøre ved siden av hverandre når ferdelsen derved ikke hindres eller fare oppstår.

Det som foran er sagt gjelder også for veier og gater hvor det er påbudt énveiskjøring.

§ 8 skal heretter lyde:

I veikryss skal kjører ta skarp sving til høyre (inner-sving) og stor sving til venstre (yttersving). Er det for samme fartsretning flere kjørebaneer, skal den som vil svinge til høyre på forhånd ha kjørt så langt til høyre som mulig og den som vil svinge til venstre så langt inn til midten av veien (gaten) som mulig.

§ 9. Som nytt punkt 5 tilføyes:

5. Den omstendighet at kjører har avgitt tegn fritar ham ikke for plikten til fullt ut å vise den i § 2 påbudte var-somhet.

§ 18 skal heretter lyde:

1. Forkjørersrett i veikryss har den kjører som ferdes på vei eller gate som er utstyrt med skilt som angir at trafikken på vedkommende vei har forkjørersrett (en på spissen anbrakt hvit firkant med rød rand).

Kjører som ferdes på vei hvor skiltet: «Trafikken på kryssende vei har forkjørersrett» eller «Stopp. Trafikken på kryssende vei har forkjørersrett» (en på spissen anbrakt hvit trekant med rød rand) skal la trafikken på kryssende vei ha forkjørersrett.

Forkjørersretten bortfaller likeoverfor politiets og brannvesenets vogner under utrykning samt likeoverfor troppeavdelinger og prosesjoner.

2. Når to kjørelere samtidig skal passere et veikryss hvor forkjørersrett ikke er fastsatt eller en åpen plass, har den kjører som kommer fra høyre forkjørersrett.

Motorvogn og skinnegangsvogn har dog forkjørersrett likeoverfor andre veifarende, men står innbyrdes likt med hensyn til kjørerett.

Det skal tas hensyn til hestekjøretøyer med lass.

3. Vikeplikt for andre kjørende har den som vil kjøre over i venstre side av veien. Det samme gjelder den som fra eiendom, fra parkerings- eller holdeplass eller fra privat vei vil kjøre inn på eller tvers over offentlig vei.

- 1 april. 4. Forkjørersveier samt enkelt veikryss med forkjørersrett utpekes av veidirektøren. I byene utpekes forkjørersgater av det stedlige politi med samtykke av veidirektøren.

§ 20. Det nåværende punkt 1 faller bort og de nåværende punkter 2 og 3 blir henholdsvis 1 og 2.

§ 25. Punkt 1 og 2 skal heretter lyde:

1. I by og tettbygd strøk må det ikke kjøres fortere enn 40 km i timen og alltid således at man kan stanse på en lengde av 12 meter.
2. Utenfor by og tettbygd strøk kan farten økes dersom det er fritt utsyn over veien og dens beskaffenhet gjør det forsvarlig. Farten må dog ikke overskride 60 km i timen.

Den av Administrasjonsrådet 4 juni 1940 fastsatte største tillatte kjørehastighet på 45 km i timen skal holdes inntil den nevnte forordning måtte bli opphevet.

Som nytt punkt 7 blir tilføyd:

7. Den som svinger inn i eller kjører tvers over forkjørersvei (§ 18) skal holde liten fart (vanlig gangfart).

§ 32. Som nytt punkt 5 tilføyes:

5. I mørke eller i tykk tåke (skodde) skal motorkjøretøy som er hensatt på offentlig vei eller plass ha sin sidebegrensning sett forfra angitt ved hjelp av parklyset (forlyset) og sett bakfra ved hjelp av baklyset. Dette gjelder ikke når kjøretøyet er tilstrekkelig belyst fra annen lyskilde.

§ 38 skal heretter lyde:

Sykkel skal være utstyrt med to av hinannen uavhengig virkende bremses og med signalklokke i god stand. Dessuten skal det bakerste parti av bakskjermen være hvitmalt og forsynt med rødt baklys eller rødt refleksglass.

§ 45. Ledd 2 skal heretter lyde:

2. Voldes ved trafikkuhell skade på person eller gods skal kjørerer (kjørerne) innen 24 timer avgi melding til politiet.

§ 46. Punkt 3, 4, 5, 6 og 7 skal heretter lyde:

3. De tegn som politimann skal gi for å regulere ferdsselen betyr:
 - a) Vink i ferdsselsretningen: «Veien er fri»

b) En arm strekkes opp: 1 april.

for trafikanter i den hittil
sperrerede ferdselsretning: «Pass på»
for trafikanter i den hittil
åpne ferdselsretning: «Stopp»
for de trafikanter som be-
finner seg i veikrysset: «Ut fra krysset».

c) En eller begge armer strekkes ut
til siden:

tvers på ferdselsretningen: «Stopp»
langs ferdselsretningen: «Veien er fri».

Disse tegn gjelder så lenge politimannen står i samme
frontstilling — selv om tegnet ikke lenger gis.

Anvendes fargesignaler så betyr:

a) Grønt: «Veien er fri»

b) Rødt: «Stopp»

c) Gult eller blinkende grønt

eller rødt lys:

for trafikanter i den hittil
sperrerede ferdselsretning: «Pass på»
for trafikanter i den hittil
åpne ferdselsretning: «Stopp»
for de trafikanter som be-
finner seg i veikrysset: «Ut fra krysset».

4. På tegnet «Veien er fri» kan en svinge til begge sider.

Til venstre må imidlertid dette bare skje når den kjø-
rende trafikk i den frie motsattgående ferdselsretning
ikke forstyrres. Kjørende som foretar svingning skal ta
hensyn til fotgjengere og disse skal på sin side vise særlig
aktsomhet overfor de foran nevnte kjørende.

5. På tegnet «Ut fra krysset» skal kjørende som befinner
seg i veikrysset, kjøre ut fra dette.

6. På tegnet «Stopp» må fotgjengere ikke gå over kjøre-
banen i den sperrede retning.

7. Denne paragraf gjelder også for sporvogn.

Påbudet i § 38 om at sykkel skal ha to av hinannen uav-
hengig virkende bremses, settes inntil videre ikke i kraft.
Sykkel må ha én hurtigvirkende bakhjulsbremse som om-
handlet i § 38 sånn som den lød etter forordning av 20 de-
seMBER 1940.

Sidebegrensningen sett bakfra (§ 32) anses inntil videre
tilstrekkelig angitt ved hjelp av ett baklys.

For øvrig trer de foran anførte endringer i kraft straks.

- 1 april. Som det ses av § 18, 2, er heretter skinnegangsvogner og motorvogner stilt likt med hensyn til kjørerett i alminnelige vei- og gatekryss. Sporvognsgater vil imidlertid i størst mulig utstrekning bli forkjørgater og merket som sånne. I alle fall har motorvognfører å vise aktsomhet overfor sporvogner og særlig ta hensyn til at en sporvogn må bremse over en betydelig lengre strekning enn en motorvogn.

De i forordning av 20 desember 1940 omhandlede refleksglass for hestekjøretøy (forordningens tredje siste ledd) skal alltid være anbrakt på kjøretøyet. Refleksglassene skal ha en lysende overflate på minst 20 cm² — tilsvarende ca. 5 cm diameter.

- 2 april. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Med dette stadfester en som gjeldende inntil videre den av ordføreren i Stavanger 13 mars 1941 vedtatte tilføyelse til § 7 i vedtekter til byplanen for arealet mellom Tjodolvs gate, St. Svithuns gate og Mosvatnet i Stavanger.

Tilføyelsen lyder så:

Butikk- og handelsvirksomhet kan drives fra eiendommer langs følgende gater: St. Svithuns gate, Torfæus gate, Tjodolvs gate og Gate 600 øst for Torfæus gate.

- 2 april. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Forbud mot omsetning av vise slags glass som kan være helseskadelig.

I tilslutning til § 4 i sunnhetsloven av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930 og § 2 i lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933, bestemmes herved:

§ 1. Det er forbudt å innføre, omsette, overdra og selge bruksgjenstander av glass («durit», «duraglass» og lignende) eller av annet stoff, som på grunn av sin sammensetning eller egenskaper ellers under vanlig bruk som gjenstanden er bestemt til, ved eksplosjon eller på annen måte kan medføre skade.

§ 2. Gjenstander som nevnt i § 1 skal være tydelig merket så de skiller seg fra lignende gjenstander av stoff som ikke frambyr fare som nevnt i paragrafen.

Departementet kan treffe nærmere bestemmelse om merking. Istedenfor merking kan godtas erklæring fra fabrikant.

§ 3. I tvilsomme tilfelle avgjør departementet om en gjenstand går inn under § 1.

Departementet kan på nærmere vilkår tillate omsetning

og salg av nevnte gjenstander til bruk som ikke kan antas å medføre fare for folks helse. 3 april.

§ 4. Disse forskrifter trer i kraft straks.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

3 april.

Herved stadfestes med enkelte redaksjonelle endringer vedtak 28 mars 1941 av ordføreren i Vang herred, Hedmark fylke, om endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vang.

Etter endringen lyder § 1 så:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8 med følgende unntak:

Pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 15. 1 og 17 mai holdes lukket hele dagen.

Likeså holdes utsalgsstedene lukket hele dagen på påskeaften. Utsalgssteder som bare selger melk kan dog holde åpent fra kl. 8 til kl. 15.

Endringen trer i kraft straks.

Forordning. (Handelsdepartementet.)

3 april.

§ 1. I samsvar med midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 nr. 14 bestemmes herved:

Sild som er fisket på strekningen fra og med Sør-Trøndelag fylke til og med Rogaland fylke og som ikke går inn under bestemmelsene i midlertidig lov om utførsel av vintersild av 1 februar 1936 nr. 5 må ikke omsettes eller utføres med mindre den er kjøpt gjennom den organisasjon som er godkjent i henhold til sist nevnte lov.

Det er heller ikke tillatt å omsette eller utføre produkter av slik sild hvis silden ikke er kjøpt gjennom organisasjonen.

§ 2. Handelsdepartementet kan senere fastsette lignende bestemmelser om omsetning av sild som er fisket også i de øvrige fylker.

§ 3. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning straffes etter § 3 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 nr. 14.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks og gjelder inn-til videre.

**Forordning om Krigsskadetrygd for byg- 4 april.
ninger.**

**Kapitel I. Krigsskadetrygdens formål
og organisasjon.**

§ 1. *Krigsskadetrygdens formål.* Krigsskadetrygden for bygninger har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning

4 april. for krigsskade på bygninger her i landet og å forestå utligning på bygninger i den utstrekning sånn bestemmes.

Skade som staten er ansvarlig for, blir ikke erstattet av Krigsskadetrygden. Det samme gjelder skade som staten overtar å dekke. Innenriksdepartementet kan dog pålegge Krigsskadetrygden å takserer og erstatte slik skade mot refusjon av utgiftene herved. Kan skadelidte ellers kreve at tredjemann erstatter skaden, trer Krigsskadetrygden inn i hans rett mot tredjemann i den utstrekning den har betalt erstatning, dog slik at Krigsskadetrygden står tilbake for skadelidte for så vidt den ikke har erstattet hele skaden.

§ 2. *Krigsskadetrygdens sete m. v.* Krigsskadetrygden har sitt sete i Oslo.

Nærmere forskrifter om Krigsskadetrygdens virksomhet fastsettes av Innenriksdepartementet etter innstilling fra styret.

Lov om trygdslag av 29 juli 1911 og lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 får ikke anvendelse på Krigsskadetrygden med mindre dette særskilt er bestemt.

§ 3. *Krigsskadetrygdens styre.* Krigsskadetrygden ledes av et styre oppnevnt av Innenriksdepartementet. Departementet oppnevner styrets formann.

Styret leder Krigsskadetrygdens virksomhet og treffer de avgjørelser som er lagt til styret i denne forordning og i bestemmelser som til enhver tid er gitt av Innenriksdepartementet.

Styret ansetter Krigsskadetrygdens administrerende direktør og andre tjenestemenn og fastsetter deres godtgjørelse og andre tjenestevilkår, alt med godkjenning av Innenriksdepartementet.

Styret sørger for at det blir ført et ordentlig og tilstrekkelig bokholderi. Årsregnskap skal være avlagt senest 3 måneder etter regnskapsårets utgang.

Styremøter holdes så ofte styrets formann eller halvparten av styrets øvrige medlemmer finner det nødvendig. Over møtene føres protokoll som underskrives av samtlige møtende. Styret er vedtaksført når minst halvparten av medlemmene er til stede. For at gyldig vedtak skal være gjort, må minst halvparten av styrets medlemmer være enig i vedtaket. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Krigsskadetrygden forpliktes ved underskrift av styrets formann eller av to andre styremedlemmer i forening. Den administrerende direktør har prokura.

Godtgjørelse til medlemmene av styret fastsettes av Innenriksdepartementet. Utgiftene herved utres liksom ut-

giftene til Krigsskadetrygdens øvrige administrasjon av Krigsskadetrygdens midler. 4 april.

§ 4. *Tilsyn og revisjon.* Krigsskadetrygdens virksomhet er lagt under Innenriksdepartementet.

Styret skal avgi budsjettforslag til departementet og gi en oversikt over hvor meget antas å ville trenge av statsmidler i kommende budsjett-termin.

Styret skal hvert kvartal gi innberetning til departementet om virksomheten og så vidt mulig også gi en oversikt over virksomheten i kommende kvartal.

Departementet treffer bestemmelse om revisjon av Krigsskadetrygdens regnskap. Revisjonens innberetning sendes departementet gjennom styret.

§ 5. *Bistand av branntrygdslag.* Norsk branntrygdslag, herunder Norges brannkasse, og representant for utenlandsk trygd giver som driver branntrygding her i landet eller samskipnad av slike, skal bistå Krigsskadetrygden ved oppsetting av fortegnelse over bygninger og i tilfelle ved mottak av frivillige innmeldinger, ved innfordring av utligningsbeløp, verdsetting av skader, utbetaling av erstatning og lignende, alt etter nærmere regler og mot slik godtgjørelse som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre med godkjenning av Innenriksdepartementet.

Kapitel II. Krigsskadetrygdens område.

§ 6. *Tvungen trygding og unntak herfra.* Krigsskadetrygden omfatter enhver bygning her i landet som er trygdet mot brann. Kommunale husbygninger med indre tilbehør som nevnt i § 27, første ledd, omfattes av trygden selv om de ikke er trygdet mot brann; trygdesummen fastsettes av styret. Eier av bygning som bare er branntrygdet hos utenlandsk trygd giver som ikke har representant her i landet, plikter selv å melde eiendommen til trygden til avgiftsberegning; forsømmes dette, tapes retten til erstatning, med mindre styret bestemmer noe annet.

Unntatt er:

1. Bygninger som helt eller for den overveiende del eies av stater eller av statsinstitusjoner som ikke er særskilt unntatt av styret.
 2. Andre kommunale bygninger enn hus.
 3. Bygninger som styret med godkjenning av Innenriksdepartementet av særlige grunner finner å burde holde utenfor trygden — helt eller for bestemt tidsrom.
- Styret avgjør i tvilstilfelle om en bygning omfattes av trygden eller ei.

4 april. § 7. *Frivillig trygding.* Bygninger som ikke er trygdet mot brann, og de i § 6, annet ledd, nr. 2 og 3 nevnte bygninger kan mottas til frivillig innmelding på vilkår som fastsettes av styret. De i § 6, annet ledd, nr. 1 nevnte bygninger kan ikke mottas til frivillig innmelding.

Innmelding sendes Krigsskadetrygden enten direkte eller gjennom norsk branntrygdslag eller representant som nevnt i § 5. Meldingen skal inneholde nødvendige opplysninger om bygningens art, omfang, beliggenhet og betegnelse og være ledsaget av eierens skjønsmessige angivelse av hva han mener det på innmeldingstiden ville koste å oppføre bygningen fra nytt av, med fradrag for verdiforringelse ved elde og bruk. Trygdesummen fastsettes av styret for Krigsskadetrygden.

§ 8. *Uttredelse og utelukkelse.* Bygning som i henhold til § 6, første ledd, omfattes av Krigsskadetrygden, kan ikke gå ut med mindre styret samtykker. Dette gjelder også om bygningen opphører å være trygdet mot brann.

Bygning som er innmeldt til frivillig trygd, kan ikke uten styrets samtykke meldes ut igjen.

Finner styret av særlige grunner å burde utelukke en bygning fra trygden — helt eller for bestemt tidsrom — kan det når som helst gjøre vedtak om det. Vedtaket må godkjennes av Innenriksdepartementet som fastsetter hvorvidt og i hvilken utstrekning vedkommende bygning skal delta i utligningen.

§ 9. *Frivillig ytelse av erstatning.* Blir skadet eller ødelagt bygning som ikke er trygdet mot brann, innmeldt i Krigsskadetrygden, kan styret, hvis skaden er inntruffet før 1 september 1940 etter søknad når særskilte grunner foreligger, fastsette at skaden erstattes helt eller delvis.

Kapitel III. Krigsskadetrygdens midler.

§ 10. *Utligning m. v.* Til dekning av erstatninger og administrasjonsomkostninger kan styret foreta utligning på de trygdede i det omfang som Innenriksdepartementet fastsetter.

Utligning foretas på alle trygdede og med samme prosent-sats med mindre departementet annerledes bestemmer. For frivillig trygdede gjelder bestemmelsen i § 7, første punktum.

Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret frita enkelte branntrygdede bygninger fra plikten til å delta i utligningen.

Ytes erstatning utover trygdesummen eller for ikke branntrygdet bygning etter § 9, utlignes 5 pst. på den ikke trygdede verdi, dog ikke mer enn den del av erstatningen som overstiger trygdesummen.

Dersom det samlede beløp som blir utlignet ikke gir full dekning for erstatninger og administrasjonsomkostninger, bestemmer Innenriksdepartementet om, og i hvilken utstrekning og på hvilken måte ytterligere midler skal tilveiebringes.

§ 11. *Opptagelse av lån.* Krigsskadetrygden kan i samråd med Finansdepartementet ta opp lån til et beløp som departementet bestemmer og kan herunder utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren.

§ 12. *Utligningsbeløpets fastsettelse, forfall, m. v.* Utligningen for hver bygning regnes av bygningens verdi. Til grunn for ansettelsen av verdien legges i alminnelighet branntrygdesummen når bygningen er trygdet mot brann, men ellers den i henhold til § 6, annet punktum og § 7, annet ledd, fastsatte trygdesum. I alminnelighet bør det ses hen til verdien 8 april 1940, men styret kan fastsette et annet tidspunkt. Finner styret at det er misforhold mellom trygdesum og trygdeverdi, kan det til enhver tid fastsette hvilket beregningsgrunnlag som skal brukes.

Alminnelige regler om fastsetting og innbetalingen av beløp som er utlignet, herunder om beregningsgrunnlag, takster, betalingsfrister og lignende, gis av Innenriksdepartementet etter innstilling fra styret.

Av utlignede beløp eller gjenstående deler av disse som er forfalt til betaling, erlegges renter etter styrets nærmere bestemmelser. Betales fastsatte avdrag eller renter ikke i rett tid, kan hele den gjenstående del av utligningssummen anses som forfalt til betaling straks.

§ 13. *Panterett og inndrivelse.* Beløp som er utlignet, med renter, hefter på eiendommen og i tilfelle på maskiner, inventar og tilbehør med panterett etter skatter og andre offentlige avgifter som er sidestilt med skatter med hensyn til pant og inndrivingsmåte. Beløpene kan inndrives på samme måte som offentlige eiendomsskatter. For tvangssalg gjelder reglene i loven om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 § 110. Gjelder det bygning på festet grunn, omfatter panteretten bygningen med festerett. Begjæring om tvangsauksjon må være innkommet til vedkommende myndighet innen 2 år fra forfallsdag for siste termin i utligningsperioden og forretningen må deretter fremmes uten unødig opphold. Ellers faller panteretten bort.

I den utstrekning et branntrygdslag etter avtale med Krigsskadetrygden forskutterer beløpene for sine trygdede, går kravet og panteretten med den fastsatte prioritet og særlige inndrivingsmåte over på laget.

§ 14. *Anbringelse av Krigsskadetrygdens midler.* Krigsskadetrygdens midler skal anbringes etter regler som fastsettes av styret med godkjenning av Finansdepartementet.

4 april. Kapitel IV. Melding om krigsskade, takster, fastsetting av erstatning m. v.

§ 15. *Melding om krigsskade.* Den som gjør krav på erstatning av Krigsskadetrygden, må uten ugrunnet opphold og senest 3 måneder etter at skaden inntraff, sende inn melding om skaden til branntakstbestyreren (lov av 12 juni 1931 § 29) i den kommune hvor bygningen ligger. Kravet faller bort dersom meldingen kommer for sent. Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret forlenge fristen eller unnlate å påberope seg at meldingen er kommet for sent. Nærmere regler om hva meldingen skal gå ut på, blir gitt av styret.

Krigsskadetrygden skal gjennom branntakstbestyreren i kommunen sørge for at det ved oppslag, kunngjøring i pressen, eller på annen høvelig måte blir gitt tilstrekkelig rettledning om de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne paragraf.

§ 22 i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 gjelder tilsvarende overfor eieren.

§ 16. *Takst.* Når branntakstbestyreren i henhold til foregående paragraf har fått melding om krigsskade som antas å overstige kr. 50 skal han snarest mulig holde takst over skaden.

Forretningen styres av branntakstbestyreren, og takstene avgis av 3 menn. Antas skaden ikke å utgjøre mer enn kr. 1 000 kan det avgis taksterklæring av 2 takstmenn uten medvirking av takstbestyreren. Når skaden er ubetydelig, kan erklæringen avgis av 1 takstmann. Taksterklæring kan overprøves ved fullstendig takst. Bestemmelsene i § 17, 1 ledd, gjelder tilsvarende.

Antas skaden å utgjøre mer enn kr. 5 000 skal branntakstbestyreren gi Krigsskadetrygden en foreløpig innberetning om tilfellet. Krigsskadetrygden oppnevner da en av takstmennene. Ellers oppnevnes mennene av branntakstbestyreren av det i lov av 12 juni 1931 § 31, jfr. § 32, nevnte utvalg for kommunen. Bestemmelsene i samme lovs § 36, første og annet ledd, gjelder tilsvarende. Også Krigsskadetrygden og skadelidte kan begjære oppnevning etter § 36. Videre får bestemmelsene i lovens §§ 33, 34 og 39 anvendelse.

Krigsskadetrygden kan bemyndige en annen enn branntakstbestyreren til å styre takst og oppnevne takstmenn m. v. som nevnt i de foregående ledd.

Hvis det i et distrikt foreligger omfattende eller særpregede skader eller skade på industrielt anlegg eller bygning av usedvanlig byggemåte eller beskaffenhet, kan Innenriksdepartementet på anmodning av Krigsskadetrygdens styre eller skadelidte oppnevne særskilt takstnemnd.

Prisene 8 april 1940 legges til grunn for verdsettelsen. 4 april. Styret kan med Innenriksdepartementets godkjenning fastsette et annet tidspunkt. Det som bare er av betydning for bygningens utseende uten å influere på dens anvendelighet, settes ut av betraktning. Hvis skaden kan utbedres, takseres utbedringens kostende. Er bygningen totalskadet, ansettes skaden til det beløp som det ville koste å oppføre en tilsvarende bygning på samme sted, med fradrag for verdiforringelse bygningen har lidt på grunn av elde og bruk, og videre med fradrag for levninger.

Takstmennene skal i forbindelse med verdsettelsen gi en beskrivelse av bygningen og skaden og meddele de ytterligere opplysninger Krigsskadetrygden forlanger. Ved totalskade skal takstmennene herunder bl. a. ansette den verdiforringelse bygningen har lidt på grunn av nedsatt anvendelighet eller andre omstendigheter enn elde og bruk, og oppgi grunnen (f. eks. utidsmessighet, endringer i de lokale forhold og lignende).

Taksten føres på stedet inn i en protokoll eller et takstdokument, som ved forretningens avslutning underskrives av bestyreren (formannen) og takstmennene. Bestyreren (formannen) sender deretter, så vidt mulig innen en uke, en fullstendig utskrift av forretningen til Krigsskadetrygden og skadelidte.

Krigsskadetrygdens styre kan godkjenne takster som lovlig avholdte takster selv om det ved forretningen ikke er gått fram i samsvar med nærværende paragraf.

§ 17. *Overtakst.* Overtakst kan forlanges så vel av Krigsskadetrygden og eieren som av panthavere eller andre med tinglig rett i bygningen. Begjæring fra eier eller rettighetshaver må være ledsaget av grunner og må fremsettes for branntakstbestyreren innen 1 måned etter at takst er holdt. Den sendes straks til Krigsskadetrygden, som kan samtykke i at overtakst holdes selv om fristen er utløpet.

Overtakstforretningen styres av branntakstbestyreren. Overtakstene avgis av 5 menn, hvorav 2 oppnevnes av Krigsskadetrygdens styre, mens de øvrige oppnevnes etter reglene i § 16, tredje ledds tredje til femte punktum. Hvor forholdene gjør det vanskelig å oppnevne 5 menn, kan styret bestemme at overtaksten skal avgis av 3 menn, hvorav styret oppnevner 1. Bestemmelsen i § 16, fjerde ledd, gjelder tilsvarende.

Under vilkår som nevnt i § 16, femte ledd, kan overtaksten dersom undertaksten overstiger kr. 100 000 forlanges holdt av en særskilt takstnemnd, bestående av særlig kyndige menn, som Innenriksdepartementet oppnevner. Mennene skal oppnevnes utenfor kommunen. Overtaksten skal holdes av en

4 april. særskilt takstnemnd dersom undertaksten i henhold til § 16, femte ledd, er holdt av en sann.

For overtaksten gjelder bestemmelsene i § 16, tredje ledds siste punktum og sjette til åttende ledd tilsvarende.

§ 18. *Tilleggsopplysninger.* Krigsskadetrygden kan hos takstbestyreren (formannen), skadelidte og andre innhente nærmere opplysninger om den skadete eller ødelagte bygnings tilstand og anvendelse samt andre forhold som kan være av betydning ved fastsettelsen av erstatningen.

Kontroll kan også foretas ved utsendte representanter.

§ 19. *Godtgjørelse til takstnemnd, bestyrer og takstmenn.* Innenriksdepartementet fastsetter den godtgjørelse som medlemmer av den i § 16, femte ledd, og § 17, tredje ledd, nevnte takstnemnd tilkommer.

Krigsskadetrygdens styre fastsetter godtgjørelsen til særskilt oppnevnt takstbestyrer som nevnt i § 16, fjerde ledd, og § 17, annet ledds fjerde punktum.

For særskilt arbeid har branntakstbestyreren krav på godtgjørelse, som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre.

Ellers får branntakstbestyreren og takstmennene slik godtgjørelse som er fastsatt for skadetakster som holdes for Norges brannkasse. Krigsskadetrygdens styre kan fastsette lavere godtgjørelse for takster, utskrifter og attester når antallet av skader i et distrikt er forholdsvis stort.

§ 20. *Omkostninger.* Krigsskadetrygden utreder den godtgjørelse som branntakstbestyreren har krav på for særskilt arbeid, jr. § 19, tredje ledd.

Omkostninger ved takster i anledning av anmeldt krigsskade utlegges av Krigsskadetrygden og faller denne endelig til last dersom kravet på erstatning helt eller for en vesentlig del blir godkjent. I motsatt fall er anmelderen pliktig til å godtgjøre trygden de utlagte omkostninger med mindre styret finner å kunne fritta ham. Refusjonskravet kan inndrives ved utpanting.

Overtakster betales av Krigsskadetrygden når de er forlangt av denne eller når skjønnnet går trygden imot. Ellers betales overtakster av den som har forlangt dem.

§ 21. *Avgjørelse av vilkårene for erstatning.* Krigsskadetrygdens styre avgjør om det foreligger krigsskade og om de ting som er skadet, går inn under trygden. Styret kan av eget tiltak innhente uttalelser fra skadelidte eller andre interesserte. Dersom det finnes påkrevd kan styret også la oppta bevis i samsvar med reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.

Går styrets avgjørelse ut på at Krigsskadetrygden ikke plikter å erstatte skadet bygning, skal melding om dette med

en kort redegjørelse for grunnene sendes til skadelidte i anbefalt brev. Avgjørelsen kan av denne samt panthavere eller andre som har tinglig rett i bygningen, innen 2 måneder bringes inn for domstolene. Oppreisning kan gis etter reglene i lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 153—158.

Dersom en avgjørelse av styret (retten) går ut på at erstatningsplikten omfatter andre gjenstander enn antatt under taksten, skal styret sende saken tilbake for å få skaden verdsatt på nytt eller den tidligere takst supplert. Den nye takst kan bringes inn for overtakst etter reglene i § 17.

§ 22. *Erstatningsberegningen.* Når det er bindende avgjort at vilkårene for erstatning av Krigsskadetrygden helt eller delvis er til stede og endelig takst er holdt, fastsetter styret erstatningsbeløpet. Erstatningen kan settes lavere enn det beløp skaden er taksert til når bygningens nedsatte anvendelighet eller andre omstendigheter gjør en nedsettelse rimelig. For skader inntruffet senere enn 31 august 1940 kan erstatningen ikke overstige trygdesummen.

Selv om murtvangstrygd ikke er tegnet, kan styret for skade inntruffet før 1 september 1940 tilstå tilleggserstatning med inntil 12½ % av skadetaksten når skadet trebygning ved gjenoppføring kommer inn under murtvangsbestemmelse.

Av enhver skade bærer den skadelidte selv 2 ‰ av den erstatningsmessige skade, dog minst kr. 50.

Av innstående erstatning, dog ikke murtvangstillegg, godtgjøres renter etter nærmere regler som fastsettes av styret med godkjenning av Innenriksdepartementet.

Kapitel V. Erstatningsbetalingen.

§ 23. *Foreløpig erstatningsbevis.* Når størrelsen av erstatningen er fastsatt slik som foreskrevet i § 22, skal Krigsskadetrygden utferdige et foreløpig erstatningsbevis, lydende på det fastsatte beløp.

Det krav som det foreløpige erstatningsbevis knytter seg til, omfattes av pant og andre tinglige heftelser på vedkommende bygning, følger eiendommen ved avhendelse og kan ikke være gjenstand for tvangsfullbyrdelse uten i samband med denne. Kravet kan bare med styrets samtykke skilles fra den skadede eiendom. Enhver overdragelse av kravet må godkjennes av Innenriksdepartementet.

Går skadelidte til utbedring, gjenoppføring eller nybygging eller til nyanskaffing av faste maskiner og inventar, beholder rentene sin prioritet i pantet — uansett bestemmelsen i forordning av 12 mars 1790 — inntil 6 måneder etter skadens gjenoppretting eller i det i dette ledds fjerde punktum nevnte

4 april. tilfelle, etter at ferdigattest foreligger, dersom en panthaver setter fram forlangende om det for namsretten innen utløpet av den i forordningen nevnte årsfrist. Dog forlenges renteprioriteten ikke utover 2 år etter at skaden inntraff. Namsretten sender uten opphold underretning om forlangendet til eiendommens eier og øvrige panthavere ifølge panteattest som tinglysningsdommeren meddeler uten betaling. I distrikter hvor lov om bygningsvesenet av 24 februar 1924 nr. 2 gjelder, gir namsretten bygningsrådet pålegg om uoppholdelig å sende namsretten melding når ferdigattest for utbedringen, gjenoppføringen eller nybyggingen blir meddelt. Når namsretten mottar slik melding, gir den straks panthaverne i eiendommen underretning herom.

Når en panthaver har satt fram forlangende som nevnt i tredje ledd, kan tvangsfullbyrdelse i erstatningskravet og/eller eiendommen ikke fremmes før fristen for renteprioriteten utløper.

Bestemmelsen i tredje og fjerde ledd får ikke anvendelse, når skadetaksten er mindre enn kr. 5 000.

§ 24. *Utbetaling av erstatning.* Utbetaling av erstatning gjøres i alminnelighet betinget av at den på en rasjonell måte blir brukt til utbedring, gjenoppføring, nybygging eller til nyanskaffelse av faste maskiner og inventar. Utbetaling finner ikke sted utover det beløp som det har kostet å gjenopprette skaden, heri medregnet en rimelig betaling for eierens eget arbeid.

Styret kan dog utbetale erstatning uten betingelse som nevnt i første punktum. I så fall kan utbetalingen nedsettes, og må som regel ikke overstige $\frac{2}{3}$ av det etter § 22 fastsatte erstatningsbeløp, eller $\frac{2}{3}$ av trygdesummen hvis denne er lavere.

Utbetaling skjer i alminnelighet etter hvert som utbedring m. v. finner sted. Forskriftene i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 § 85 siste ledd gjelder tilsvarende når utbedring m. v. blir pålagt.

Gjenreisingsarbeidene skjer på den måte, i den rekkefølge og etter de regler som fastsettes av Innenriksdepartementet så vel når det gjelder planlegging og utføring som byggekontroll, ferdigattester og ferdigtakster m. v. Innenriksdepartementet gir Krigsskadetrygdens styre direktiver for utbetaling i samsvar med de regler som departementet fastsetter for byggearbeidenes fremme.

For så vidt Innenriksdepartementet ikke treffer annen bestemmelse om disponeringen av erstatningsbeløp, betales disse til eieren eller rettighetshavere. Til eieren betales erstatningsbeløpene, dersom ikke noen annen har tinglyst rett i

bygningen eller har meldt seg som tinglig rettighetshaver 4 april. i den. Det samme gjelder selv om andre har tinglyst rett i bygningen eller har meldt seg som rettighetshaver, dersom utbedring eller gjenoppføring har funnet sted eller vedkommende rettighetshaver har fått slik sikkerhet for oppfyllelsen av sine krav som Krigsskadetrygdens styre finner betryggende. Ellers skal rettighetshaverne dekkes forut for eieren etter sin prioritet med mindre noe annet følger av rettsforholdet mellom dem og eieren, eller, hvor det ikke gis full erstatning, en lempning heri måtte bli fastsatt av styret med godkjenning av Innenriksdepartementet.

§ 25. *Nedsetting av erstatningen.* Dersom de midler som etter § 10 står til rådighet, ikke er tilstrekkelige til å dekke de fastsatte erstatningsbeløp med renter vedkommende skader intruffet senere enn 31 august 1940, bestemmer Innenriksdepartementet etter hvilke regler nedsetting av erstatningen skal skje.

Kapitel VI. Forskjellige bestemmelser.

§ 26. *Begrepet «krigsskade».* Krigsskade vil si enhver materiell ødelegging eller skade hvis årsak er handlinger med krigsformål, uansett om skaden er voldt ved brann, sprengning, nedstyrtning, beskytning, oversvømming eller lignende. Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed myndighet, anses ikke som krigsskade. Når krigshandlinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd. Forskriftene i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 §§ 52 og 53 gjelder tilsvarende overfor eieren.

§ 27. *Begrepet «bygning».* Ved bygning forstås i disse vedtekter faste byggverk og anlegg av ethvert slag, med fast indre og ytre tilbehør, så som faste maskiner og fast inventar og annet som i alminnelighet går inn under trygding mot brann av fast eiendom.

Som bygning regnes også bruer, kaier, bolverk, dambygninger, utvendige rør- og kraftledninger, kraner og lignende. Like med bygning behandles faste maskiner og fast inventar i leid lokale når tingene tilhører leieren.

Krigsskadetrygdens styre kan gi nærmere regler om hvilke ting som skal gå inn under begrepet bygning.

§ 28. *Anke mot styrets avgjørelser.* Avgjørelser som treffes av Krigsskadetrygdens styre i henhold til disse vedtekters § 6, annet og siste punktum, § 8, første og tredje punktum, § 9, § 12, første ledds siste punktum, og § 24, siste ledds tredje punktum, kan av interessert som er misfornøyd

4 april. med avgjørelsen, innankes til Innenriksdepartementet. Anken innsendes gjennom Krigsskadetrygden og må være fremsatt eller postlagt innen 14 dager etter at vedkommende fikk melding om avgjørelsen og senest 2 måneder etter at avgjørelsen ble truffet. Hvor særlige grunner foreligger, kan Innenriksdepartementet gjøre unntak fra disse frister.

§ 29. *Fradrag ved skatteligningen.* Utlignede beløp gir rett til fradrag i inntekten ved skatteligningen for det år da beløpet er betalt.

§ 30. *Krigsskadetrygdens opphør.* Blir det bestemt at Krigsskadetrygden for bygninger skal opphøre, kan det bestemmes at innbetalte midler som måtte være i behold, skal overføres til det offentlige fond til vern mot brannfare, som er omhandlet i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 § 85.

Overstiger imidlertid de samlede midler i behold 0,1 0/00 av Krigsskadetrygdens samlede trygdesum, skal midlene forholdsvis godtgjøres vedkommende. Refusjonsbeløp på mindre enn 25 kroner tilfaller dog brannvernfondet.

§ 31. *Opphevelse av tidligere bestemmelser.* Administrasjonsrådets vedtak av 14 mai 1940 om opprettelse av en krigsskadetrygd for bygninger, samt de av Administrasjonsrådet 7 juni 1940 godkjente vedtekter med senere endringer oppheves.

Oslo 4 april 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

4 april. **Forordning om endringer i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål.**

Følgende paragrafer i denne lov skal heretter lyde så:

§ 1. *Om opprettelse av kommunale jordstyre.* I hvert herred skal det være et jordstyre. Jordstyret skal være på 5 medlemmer med personlige varamenn. Etter søknad fra landbrukselskapets styre kan Landbruksdepartementet i særlige tilfelle bestemme at det kan opprettes flere jordstyre i herredet.

§ 2. *Oppnevning av jordstyre.* Jordstyret oppnevnes av landbrukselskapets styre i samråd med Nasjonal Samlings fylkesfører som dog ikke deltar i avstemningen. Ordførerne innsender forslag om oppnevning. Forslaget som må være lagt fram for formennene bør omfatte 7 menn med personlige varamenn. Blant jordstyrets medlemmer oppnevner landbrukselskapets styre en formann og en varaformann. Er det innen styret uenighet om oppnevningen kan mindretallet innanke

denne for departementet. Den samme adgang har fylkesfø- 4 april.
 rer. Medlemmene bør som regel være praktiserende jord-
 brukere, og en av dem tillike bygningskyndig. Hvis ikke ved-
 kommende departement har bestemt noe annet for det enkelte
 herred, bør dessuten et av medlemmene være skogbruks-
 kyndig. Formannen bør i alminnelighet ha teoretisk utdan-
 nelse som minst tilsvare eksamen fra lavere landbruksskole.
 Medlemmer og varamenn oppnevnes inntil videre, men funk-
 sjonstiden må ikke i noe tilfelle utstrekkes over 2 år.

Finner vedkommende departement at et jordstyre ikke er
 forsvarlig sammensatt eller ikke utfører sitt verv tilfreds-
 stillende, kan det pålegge landbruksselskapets styre å foreta
 ny oppnevning av enkelte medlemmer eller av det hele styre.

§ 3 i forordningen av 21 desember 1940 om endringer i
 kommunelovene av 10 juni 1938 gjelder tilsvarende om rett
 og plikt til å ta imot oppnevning til medlem av jordstyret.
 Det skal dog også være adgang til å oppnevne den som har
 regnskap å avlegge til komunen; og krav om fritakelse for
 oppnevning skal avgjøres av landbruksselskapets styre med
 adgang til å anke til Landbruksdepartementet.

§ 3. *Jordstyrets gjøremål.* Jordstyret utfører de gjø-
 remål som etter denne lov uttrykkelig er tillagt det, og med-
 virker ved eller avgjør alle forhold for øvrig, som denne lov
 omhandler, hvor ikke noe motsatt er sagt eller fremgår av
 sammenhengen. Departementet eller den det bemyndiger, kan
 tillegge jordstyret andre gjøremål og i forbindelse hermed be-
 stemme at jordstyret kan gjøre bruk av lønt hjelp.

Jordstyrets avgjørelser skal være ledsaget av grunner.

Oslo 4 april 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning om jakt på rugde, tiur og orr- 4 april.
 hane våren 1941.

§ 1. På eiendom som ikke tilhører staten og ikke
 forvaltes av denne er jakt på rugde tillatt i tiden fra og med
 16 april til og med 15 mai 1941.

§ 2. Fylkesmannen kan på søknad fra den jaktberet-
 tige gi tillatelse til jakt på tiur og orrhane i tiden fra og
 med 1 til og med 31 mai 1941 på eiendom som ikke tilhører
 staten og ikke forvaltes av denne, og hvor det antas å finnes
 en betydelig bestand av tiur og orrhane. Tillatelsen må ikke
 omfatte mer enn 1 tiur pr. 1 000 ha. og ikke mer enn 1 orr-
 hane pr. 500 ha. Søknad må være innkommet til fylkesmannen
 innen 20 april 1941.

4 april. Det er adgang til å slå sammen flere sammenstøtende eiendommer til ett jaktterreng for å bringe dette opp i den nødvendige størrelse.

§ 3. For jakttillatelse etter § 2 betales et gebyr til statskassen på kr. 10 pr. tiur og kr. 5 pr. orrhane som tillatelsen lyder på. Gebyret betales ved utstedelsen av tillatelsen.

§ 4. Tillatelse etter § 2 til å skyte tiur og orrhane kan overdras ved skriftlig erklæring som vedkommende jeger må medbringe under jakten og vise fram når noen forlanger det.

§ 5. Skogdirektoratet kan fastsette jakttid for rugde, tiur og orrhane våren 1941 på eiendom som tilhører staten eller forvaltes av denne, og treffe nærmere bestemmelser om utøvelsen av denne jakt. Berettiget til å utøve slik jakt er bare de personer som har fått særskilt tillatelse til det av Skogdirektoratet.

§ 6. Overtredelse av bestemmelsen i § 4 om medbringelse og framvisning av overdragelseserklæring straffes med bøter.

På samme måte straffes den som overtrer regler som er gitt av Skogdirektoratet i henhold til § 5, første punktum.

Forsøk straffes like med fullbyrdet forseelse.

Oslo 4 april 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

4 april. **Forordning om forbud mot å benytte fosformos til utryddelse av kråker.**

§ 1. Det er inntil videre forbudt å benytte fosformos til utryddelse av kråker. Utlagt fosformos må straks samles inn og tilintetgjøres.

§ 2. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter. Forsøk straffes like med fullbyrdet forseelse.

Oslo 4 april 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

4 april. **Forordning om forbud mot salg av nybakt brød og mot grisling av brød.**

§ 1. Gjæret bakverk av enhver art som selges i vekter på 520 gr eller mer, kan ikke selges til forbruker før dagen

etter bakingen og tidligst 12 timer etter at det er ferdig- 4 april.
bakt. Unntatt fra forbudet er brød som utelukkende er fram-
stilt av hvete.

§ 2. Det er forbudt å grisle brød som er bestemt til salg.

§ 3. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan dispensere fra forbudene og gi utfyllende bestemmelser til gjennomføring av denne forordning.

§ 4. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks. Samtidig oppheves Administrasjonsrådets vedtak av 5 september 1940 om forbud mot salg av nybakt brød og mot grisling av brød.

Oslo 4 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning om rasjonering og omsetning 4 april.
av sirup.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om rasjonering og omsetning av sirup.

§ 2. Overtredelse av de bestemmelser som blir gitt i medhold av § 1 kan medføre straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

§ 3. Forordningen trer i kraft straks. Den gjør ingen endring i Forsyningsdepartementets forordning av 21 oktober 1940 om rasjonering av glykosesirup.

Oslo 4 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Handelsdepartementet.)

4 april.

Herved bestemmes at Trondheim kommune inntil videre overensstemmende med reglene for tilvirkernes salg i §§ 39 og 44 post b i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 skal ha rett til å selge og tinge bort tømmer etter egen hogst og trær på rot fra kommunens skoger i Bymarka.

4 april. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)
*Drivgarn- og settegarnfisket i Drammensfjordens indre del,
Buskerud fiskeridistrikt, Buskerud fylke.*

I. Det er forbudt til fangst av fisk å bruke drivgarn, settegarn og lignende redskaper i Drammensfjorden på den strekningen ved utløpet av Lierelva og Drammenselva som begrenses innover av brua nær Lierelvas munning og av bybrua i Drammen og utover av en avmerket rett linje fra Nøstodden til Saltbuberget.

II. Likevel kan vedkommende grunneiere ved Gullaugbukten og på strekningen fra Gilhusodden til grensen mot Drammen bruke settegarn fra og med 15 april til og med 25 august på egen grunn hver uke fra mandag kl. 18 til fredag kl. 18, når garna har en maskevidde på minst 5,8 cm i våt stand og de festes i begge ender til nedrammede peler (stikk) som under middelvannstand ikke står på dypere vann enn 13 meter på Gullaugbuktens østside og 10 meter på Gullaugbuktens vestside og på strekningen fra Gilhusodden til Drammens grense.

III. Brudd på denne forordning straffes på den måte som er fastsatt i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930, kap. 6.

IV. Denne forordning trer i kraft 14 april 1941 og gjelder inntil videre. Samtidig oppheves kongelig resolusjon av 30 juli 1888 og kongelig resolusjon av 8 juli 1899 om settegarnfisket ved utløpet av Lierelva og Drammenselva.

5 april. **Forordning** om tvangsavståing av hester til bruk i Finnmark fylke.

§ 1. Når det er nødvendig å få fram livsviktige transporter, kan Forsyningsdepartementet eller den departementet bemyndiger, kreve at eier eller besitter av hest i Finnmark fylke skal avstå rådigheten over hesten til den som skal utføre transportene for den tid og til slik kjøring som departementet eller den det bemyndiger bestemmer.

Påstås hest som kreves avstått nødvendig for våronn- og jordbruksarbeid, skal det innhentes uttalelse fra landbruksselskapet før avståelsen settes i verk.

§ 2. Den som får pålegg etter § 1 om å avstå hest, plikter på forlangende å avgi nødvendig seletøy og redskaper og nødvendig fôr til hesten.

§ 3. Eier av hest som er pålagt avstått etter § 1, kan kreve at han eller en person som han utpeker, skal følge hesten for å kjøre og stelle den.

Den som utfører slik tjeneste, har krav på betaling som

skal svare til det som til vanlig betales for den slags arbeid 4 april. på stedet.

§ 4. Avståing etter §§ 1 og 2 kan kreves gjennomført straks uten hensyn til om vederlaget først fastsettes eller beregnes senere. Utlevering kan om nødvendig gjennomføres med bistand av politiet.

§ 5. Den som rådigheten avstås til, er ansvarlig for hesten og de ting som følger med, og for det vederlag som skal betales for bruken. Han er også ansvarlig for eventuell godtgjørelse etter § 3.

Vederlaget og godtgjørelsen etter § 3 skal betales snarest mulig etter avståelsen.

Den som rådigheten over hesten avstås til, skal på forhånd stille sikkerhet for det ansvar og det vederlag som er nevnt i første ledd i denne paragraf etter nærmere bestemmelser av fylkesmannen.

§ 6. Hvis det ikke oppnås enighet mellom partene, skal vederlaget for bruken av hest, seletøy og redskaper, godtgjørelse til den som følger hesten etter bestemmelsene i § 3 og erstatningen for avstått for ikke fastsettes ved skjønn, men beregnes i samsvar med gjeldende prisreguleringsbestemmelser.

§ 7. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 5 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

5 april.

Herved stadfestes vedtak av Bergen bystyre 16 desember 1940 om følgende tillegg til § 12, 1 ledd, i byens helseforskrifter:

«I de hus hvor kommunen setter inn spann til oppsamling av matavfall, plikter beboerne å bruke beholderne slik at alt matavfall legges i det dertil bestemte spann, alt annet i de øvrige boss-spann.»

Forordning om rasjonering og omsetning 7 april. av kraftfôr.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om rasjonering og omsetning av kraftfôr.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 sep-

7 april. tember 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.

§ 3. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 7 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

8 april. **Forordning.** (Forsyningsdepartementet.)

Det gjøres følgende endringer i de ved kongelige resolusjoner av 28 mai og 25 juni 1926, 11 juli 1930 og 8 april 1938 samt Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940 fastsatte bestemmelser om tilvirking, innførsel, omsetning og merking av skotøy:

§ 3, punkt 2, skal lyde slik:

«Kunstlær, kunstlærpapp eller kjemisk tilberedt fiberpapp kan brukes til:

- a. Bunnfylling, gelenkstivning, tåstivning og forsterkning av binnsålen under hælen.
- b. Hæl i dameskotøy, dog ikke nærmere overflekkens sliteflate enn 15 mm.
- c. Binnsåle, mellomsåle og hælkappe, unntatt i beksømsydd, weltbeksømsydd og plugget skotøy samt binnsåle i randsydd skotøy, hvor det bare skal brukes lær i ett naturlig, ikke sammensatt stykke.»

§ 4 oppheves.

§ 5, siste ledd, punkt b, skal lyde slik:

«Skotøy med gummisåle stemples innvendig, i sålen i gelenken. Hvis skotøyet har dekksåle, trykkes dessuten tilsvarende merker på den.»

8 april. **Forordning om boraks til jordbruket.**

§ 1. Landbruksdepartementets produksjonsdirektorat kan gi forskrifter om rasjonering, tildeling, salg, kjøp eller bruk av boraks til jordbruket.

§ 2. Overtredelse av noen forskrift eller bestemmelse som er gitt i medhold av § 1, medfører straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 3. Administrasjonsrådets forskrifter av 20 august 1940 om forbruk og omsetning av visse kjemiske råstoffer og kjemikalier gjelder ikke for boraks til jordbruket.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 8 april 1941.

Landbruksdepartementet.

T. h. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Finansdepartementet.)

9 april.

Bestemmelsen i forordning av 20 januar 1941 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v. skal gjelde for personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra følgende skattedistrikter:

Bærum, Sola, Bergen, Molde, Kristiansund, Grytten, Steinkjer, Namsos, Bodø og Narvik.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.)

9 april.

I.

I rasjoneringsforskriftene for kaffe og te gjøres følgende forandringer:

1. Kafferasjonen på de vanlige rasjoneringskort for kaffe settes ned til 10 — ti — gram pr. uke og på tilleggskortene for kaffe til 20 — tyve — gram pr. uke. På de vanlige rasjoneringskort for kaffe kan det i stedet for kaffe kjøpes og selges 10 — ti — gram te pr. uke. På de særskilte rasjoneringskort for te kan det kjøpes og selges 10 — ti — gram te pr. uke.
2. Hvert merke på de vanlige rasjoneringskort for kaffe og på tilleggskortene for kaffe gjelder i det tidsrom det lyder på og i 2 uker etter utløpet av dette. På hvert merke kan det kjøpes på forskudd 4 uker før det tidsrom merket lyder på.
3. Det kan ikke anvises kaffe eller te til hoteller eller andre herberger, kaféer eller andre serveringssteder eller til andre bedrifter som hittil har fått anvisning på kaffe hos forsyningsnemnda. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan treffe bestemmelse om de nevnte bedrifters adgang til å bruke av sine beholdninger av kaffe og te.
4. Det kan ikke anvises kaffe eller te til husmorskoler, husstellkurs eller andre undervisningsformål.

II.

Bestemmelsen om nedsetting av rasjonene på de vanlige rasjoneringskort for kaffe skal gjelde fra og med merket for uken 21—27 april 1941. Det samme gjelder nedsettingen av rasjonen på tilleggskortene for kaffe. For øvrig trer forordningen i kraft straks.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.